

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

כבוד השופטת אליאנא דניאלי בפני

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמת ספיר ניסני

גזר דין

בדמי ימיה מתה מרים. כבת 51 הייתה מרים במותה. היא הניחה אמה, שלוש בנות ובהן הנאשמת שבפניי, קרובים וכואבים נוספים.

ראשית דבר

נסיבותיו של תיק זה חריגות וקשות. גרימת מותה של אם ברשלנות על ידי בתה, חריגה היא, ובוודאי שכך הדבר בנסיבות האירוע בו מצאה מרים את מותה, עת נשפכה עליה בשנתה תערובת שמנים לוחטת אותה אחזה הנאשמת.

מכתב האישום המתוקן בשנית, בו הודתה הנאשמת, עולה כי במועד הרלבנטי התגוררו הנאשמת ואמה, מרים ניסני, בדירה בכפר סבא. בין השתיים התקיימו ויכוחים חוזרים ונשנים, בין היתר בנושא הסדר והניקיון בבית ובפרט במטבח, לאור קפדנותה הרבה של האם בנושא. על רקע זה, החל ממועד מסוים הרחיקה האם את התבלינים מהנאשמת, בכך שנעלה אותם בחדר הארונות שהיה מצוי בחדר השינה שלה, סמוך למיטתה, ונהגה למקם את המפתח לחדר הארונות מתחת לכרית עליה הניחה את ראשה במהלך שנתה. הנאשמת ניסתה מספר פעמים להתגנב לחדר השינה וליטול את המפתח ממקום המצאו, אולם האם סיכלה את ניסיונות בתה.

ביום 21.4.2016 בסמוך לשעה 1:00 אחר חצות, פנתה האם לישון בחדר השינה. במקביל, ניגשה הנאשמת למטבח לצורך ריקחת תכשיר נטורופתי ניסיוני, שמרכיביו היו שמנים ומינרלים שונים. לצורך כך העמידה על הכיריים סיר, לתוכו שפכה כ-750 מ"ל תערובת שמנים. לאחר כ-20 דקות במהלך חוממה תערובת השמנים לטמפרטורה גבוהה, ביקשה הנאשמת להוסיף לה מלח. לצורך כך, החליטה לנסות להתגנב לחדר השינה החשוד, לצעוד במעבר הצר סמוך למיטה, ליטול את המפתח

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

שהונח תחת ראשה של אמה, לפתוח את חדר הארונות ולקחת ממנו את המלח הנחוץ לה, מבלי להעיר את אמה.

כיוון שביקשה להמשיך ולערבב את תערובת השמנים, נטלה עמה הנאשמת את הסיר ובו התערובת הלוהטת, במקום להביא את המלח אל הסיר. זאת, הגם שהתלבטה אם לפעול כאמור, נוכח מודעותה לסיכון הכרוך במעשה זה.

טרם ניגשה לחדרה של האם, הוסחה דעתה מן ההתלבטות בשל שיחת טלפון לה לא ענתה, מבין זוגה לשעבר. היא נטלה את הסיר ובו תערובת השמנים הלוהטת, החזיקה ביד אחת בלבד באחת מידידות הפלסטיק, תוך השענת ידית הפלסטיק השנייה על בטנה, ערבה במקביל באמצעות כף את תערובת השמנים הלוהטת באמצעות ידה השנייה וצעדה כך אל חדר השינה של אמה.

על מנת שהאם לא תתעורר והנאשמת תוכל להצליח בהתגנבותה, לא הדליקה הנאשמת אור בחדר השינה והסתפקה בתאורה חלשה שיצרה אלומת האור שהגיעה מהמטבח. היא לא התבוננה היטב לעבר מכשולים אפשריים, ולא נקטה בפעולות זהירות מתבקשות ומתחייבות. עם כניסתה לחדר השינה, בקרבת הדלת ובתחילת המעבר הצר, נתקלה הנאשמת בשואב האבק שהיה מונח על רצפת המעבר הצר מבלי שהבחינה בו, מעדה לפני כיוון המיטה, איבדה אחיזה בסיר ובו תערובת השמנים הלוהטת, וחלק ניכר מתכולתו נשפך על פלג גופה העליון של אמה.

כתוצאה מכך נגרמו לאם כוויות קשות ועמוקות מדרגה שנייה ושלישית, ב- 28% משטח גופה - בגפיים העליונות, חזה, צוואר, שפתיים, עיניים, פנים וקרקפת. הנאשמת הדליקה אור, נבהלה למראה אמה והבהילה אותה לחדר האמבטיה, שם ניסתה לטפל בה על ידי התזת מים קרים. כעבור כ-20 דקות הזעיקה את שירותי מגן דוד אדום והאם פונתה למרכז הרפואי תל השומר, כשהיא בהכרה מלאה, נושמת והולכת בכוחות עצמה. היא הורדמה והונשמה בהסכמתה לצורך הטיפול בה.

במהלך הטיפול שניתן לאם במסגרת אשפוז, אירעה הסתבכות חריגה של פרוצדורה רפואית שנלוותה להרדמה ולא הייתה קשורה ישיר לכוויותיה. האם נותרה מאושפזת, מורדמת ומונשמת, עד שביום 19.6.16 נפטרה כתוצאה מכשל רב מערכתי, עקב הלם זיהומי שנגרם במהלך אשפוז על רקע כוויותיה.

הנאשמת הודתה כי גרמה ברשלנות למות אמה, בניגוד לסעיף 304 בחוק העונשין, התשל"ז-1977, בין היתר נוכח נטילת תערובת השמן הלוהטת, אי הדלקת האור, והכניסה אל החדר מבלי להתבונן לעבר מכשולים אפשריים, כשהיא מצויה בסערת רגשות ובהכירה את עצמה כאדם מסורבל ומגושם.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

ראיות לעונש

בהסכמת הצדדים ובמטרה למנוע את חקירת אחותה של הנאשמת בידי הנאשמת, ואת התייצבות האחיות זו מול זו באולם בית המשפט, הוגש תצהיר נפגעת עבירה על ידי אחת מאחיותיה של הנאשמת, פליאה ניסני. בהסכמת הצדדים הושחרו בתצהיר טענות ועובדות החורגות ממסגרת כתב האישום המתוקן.

מהתצהיר הכואב עולה כי האם הייתה עמוד תווך בחייה של פליאה. מאז האירוע סובלת פליאה מקשיים שונים, לרבות חלומות וסיוטים, כשהיא משחזרת בדמיונה את שפכת השמן הרוחת על ידי אחותה, על אמה, ואת כאביה של האם. הסיוטים מקשים על שנתה, גורמים לה לעייפות, ומשפיעים על יכולות התפקוד שלה במהלך היום, ובכלל זה על עתידה המקצועי. פליאה והאחות הנוספת מנסות לסייע זו לזו, ואולם מתקשות לעשות כן.

פליאה ציינה כי האם הגיעה לבית החולים כשפניה ופלג גופה העליון הושחתו לחלוטין, והמראות היו קשים מנשוא. כן ציינה כי היא עצמה הגיעה לבית החולים לאחר שהאם כבר הורדמה, ומאחר שלא התעוררה עד יום מותה, מנעה למעשה הנאשמת מאחיותיה את האפשרות להיפרד מאמן, מאחר שלא הודיעה במהלך אותו לילה על האירוע לאחיותיה.

כן התייחסה פליאה בתצהיר לכך שבין האחיות לנאשמת קיים סכסוך, בין היתר סביב דירת אימן הנמצאת ברשות הנאשמת - המתנגדת למכירת הבית. בכך גורמת הנאשמת, לדברי האחיות, להוצאת כספים רבים במסגרת הליך משפטי, ומרעה את מצבן הכלכלי של האחיות. כן גורם הסכסוך להתקפי חרדה, חוסר אונים ותסכול, ולהמשך הקשר עם הנאשמת חרף רצון האחיות להתנתק ממנה.

לטענת פליאה, הנאשמת משתמשת בדפוס חוזר ונשנה בו היא מצליחה לעורר רגשות חמלה ואמפטיה עזים ומציירת עצמה כקורבן, כפי שנהגה תמיד. לפיכך, כתבה -
"אני מתחננת בפני בית המשפט להטות את כף הדין לחומרה ולמצות עם ספיר אחותי שהביאה טרגדיה נוראית עלי ועל כל משפחתי את הדין, ומנעה ממני בתחילת חיי מתנה שלא תסולא בפז - לחיות אותם לצד אמי".

טענות הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה, עו"ד רועי רייס, ציין כי בעניינה של הנאשמת עומדת בתוקפה הנחיית פרקליט המדינה מס' 2.26, המתווה את שיקול דעת התביעה הן ביחס לשאלת האחריות והאכיפה, במקרים בהם גורם

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

אדם ברשלנות למות קרוב משפחה מדרגה ראשונה, והן ביחס לשיקולי הענישה. הובהר כי בהתאם להנחייה, בעת גיבוש העמדה העונשית על המאשימה ליתן משקל לטרגיות הקשורה באירוע, ובכלל זה עליה להימנע מלעתור למאסר, ולו בעבודות שירות, אלא בנסיבות חריגות ומיוחדות, ובהן רמת הרשלנות. בהתאם להנחייה ונוכח רף הרשלנות הגבוה שבמעשי הנאשמת, התקבל אישור פרקליטת המחוז לעתור למאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לתקופה קצרה.

המאשימה ציינה כי בהתחשב בנסיבותיו הטרגיות של האירוע, היא עותרת לרף ענישה נמוך מזה לו הייתה עותרת בנסיבות אחרות. בין שיקוליה מנתה את החלטתי במסגרת טענת הנאשמת להגנה מן הצדק, אליה אתייחס בהמשך, וכן את ההסתבכות הרפואית שאירעה למרים בבית החולים ואשר תרמה למותה, נתון הקשור לנסיבות ביצוע העבירה ולכן משליך על קביעת המתחם.

לאחר ששקלה את האמור לעיל, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 3 ל – 9 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

המאשימה עמדה על פגיעת הנאשמת במעשיה בחיי האדם, וטענה כי רף הרשלנות גבוה בצורה יוצאת דופן ומתקרב לרף של קלות הדעת, קרי – נטילת סיכון בלתי סביר. נטען כי נסיבות ביצוע המעשה מלמדות על אפשרות גבוהה מאוד לסיכון משמעותי, ועל סטייה גבוהה ביותר מרף התנהגות ובטיחות סבירים. המאשימה ציינה בעניין זה הן את הנזק הישיר – מותה של מרים, והן את הנזק הקשה שנגרם לנפגעות העבירה, כפי שמשקף בתצהירה של פליאה.

לקולה צוין, כי בהתאם להנחיית פרקליט המדינה האמורה, שיקול העל טמון בזהות הקורבן, אמה של הנאשמת, נתון המשליך על הטרגיות שבמעשה גם מבחינת הנאשמת עצמה. שיקול שני שנשקל לקולה, הוא ההסתבכות הרפואית שקרתה בבית החולים ותרמה למות המנוחה.

נטען כי בהתבסס על שיקולים אלו, תואם רף הענישה המוצע את מדיניות הענישה שקדמה להנחיית פרקליט המדינה, וכי אלמלא שיקולים מקלים אלו הייתה המאשימה עותרת לרף המתחיל במאסר לריצוי בעבודות שירות ומסתיים במאסר של ממש.

בגדרי המתחם, ביקשה המאשימה להעמיד את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של המתחם לו עתרה. המאשימה הפנתה לשיקולים אותם שקלה בעתירתה זו, ובהם הנזקים שנגרמו לנאשמת כפי שפורטו בהרחבה בטענות המקדמיות, שיתוף הפעולה של הנאשמת עם רשויות החוק, וכן הודאת הנאשמת במיוחס לה, אשר יתרה את העדת בני המשפחה. כן נשקלה על ידי המאשימה התנהגותם התוקפנית של

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

גורמי אכיפת החוק בזמן חקירת הנאשמת, ועוד נשקלו הנזקים הקשים שנגרמו לנאשמת כתוצאה מהאירוע (מקצועית, כלכלית, משפחתית, חברתית ורפואית).

שיקול נוסף לקולה הוא העובדה שהנאשמת נעדרת עבר פלילי וכן העובדה שעבירה מסוג זה אינה מצריכה ככלל הליך טיפולי ושיקומי. לפיכך, נטען כי לא היה באי הגשת תסקיר שירות המבחן כדי לפגוע בנאשמת, שכן אף אם היה מוגש בעניינה תסקיר חיובי, הרי שבתסקיר כזה יש על דרך הכלל כדי להביא להנמכת הענישה בתוך המתחם. לפיכך, שעה שהמאשימה טוענת ממילא לרף התחתון של המתחם, לא היה בתסקיר כדי להועיל לנאשמת.

עוד צוין כי אין צורך בהרתעת הרבים או היחיד בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, וכי תוצאת האירוע מהווה גורם מרתיע בפני עצמה.

נוכח מכלול הנסיבות התבקש להשית על הנאשמת 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ומאסר על תנאי.

המאשימה ציינה כי לאור קיומם של מספר הליכים אזרחיים בין נפגעות העבירה לנאשמת ונוכח מורכבות הסוגיה, היא אינה עותרת להשתתף פיזי ומותרת את הסוגיה להליכים האזרחיים.

להתנהלות הנאשמת במסגרת ההליך אתיחס בהרחבה בהמשך. בשלב זה יצוין כי הנאשמת, אשר אינה מיוצגת בעת הזו, ביקשה מספר פעמים לדחות את הטענות לעונש. אלו נדחו לבקשתה, ואולם משהתקיימו בסופו של דבר, טענה כי אינה ערוכה להם, והתמקדה בעוול שנגרם לה לשיטתה על ידי גורמים שונים.

בדיון בו נשמעו הטענות לעונש טענה הנאשמת כי אינה מסוגלת לייצג את עצמה, כי היה בכוונתה להגיש בקשה לביטול הרשעתה משום שהודאתה ניתנה באופן בלתי כשר ובמחטף ולאחר שהסנגוריה הציבורית איימה עליה "לפרוטוקול" באולם, דיון אחרי דיון. כן טענה כי טרם אספה מסמכים מגורמים שונים לצורך הצגת טעוניה.

לגופו של ענין, טענה כי היא נושאת עמה על בסיס יומיומי תחושת אשמה והלקאה עצמית, מכאובים נפשיים והתרסקות בריאותית וכי היא "מרוסקת" ו"מתפקדת על הקצה ממש".

בהתייחס למצבה הגופני, ציינה כי עברה אירועים לבביים, וכי בעיות הלב מצטרפות לשורה ארוכה של בעיות רפואיות, כפי שעולה מהמסמכים הרבים שהגישה במהלך ההליך לבית המשפט, מהם נלמד בין היתר על פוסט טראומה כרונית ועל כאב כרוני. מחמת צנעת הפרט לא תפורטנה טענותיה באשר למצבה הרפואי במלואן.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

הנאשמת ציינה כי הוכרה כבעלת 100% נכות על ידי המל"ל, והונחתה על ידי הרופאים המטפלים בה לחדול לחלוטין מפעילות העלולה להביא עליה לחץ נפשי או פיזי. בהקשר זה תיארה התדרדרות מצבה הרפואי בחצי השנה עובר לאותו דיון, הנובע, לשיטתה, מאובדן אמה. כן ביקשה אמפתיה וחמלה, בצינה כי איבדה את אמה ואת חייה.

היא טענה ארוכות כי הגישה בקשות העוסקות בחזרה מהודאה, כשל בייצוג, עיכוב הליכים וכיוצא בזה, הגם שייאמר כבר עתה – לא הוגשה ולו בקשה אחת מכל הבקשות הנטענות. כן טענה כי ערעור פסלות כנגד מותב זה תלוי ועומד בפני בית המשפט העליון, הגם שאף בסוגיה זו – לא היה ממש בטענה, בלשון המעטה.

עוד טענה כי הכנת הבקשות קשה לה, משום שהיא עוסקת בהליכים אזרחיים רבים בהם מעורבות אחיותיה, כי היא במצוקה, וכי מנגנוני הגנה משווים לה חזות חזקה, אולם אלו אינם משקפים את המציאות, שהיא פרי הרקע הקשה ממנו לטענתה הגיעה.

כן טענה כי אחיותיה מנהלות נגדה קמפיין תקשורתי, לצד הליכים משפטיים רבים, להם השלכה על נפשה ובריאותה.

הנאשמת אישרה כי קיבלה את הפרוטוקולים והחלטות בית המשפט בעניינה, ובהם החלטתי מיום 16.9.19, במסגרתה הוריתי כי תבהיר אם היא חפצה בקבלת תסקיר. ואולם יאמר כבר עתה, כי הנאשמת התעלמה מהחלטות אלו, ואך במסגרת הטעונים לעונש ביום 2.2.20, עתרה לקבלת תסקיר שירות המבחן לשם בחינת ביטול הרשעתה בדיון. לפיכך ביקשה שוב לדחות את הטעונים לעונש.

בתום טעוני הצדדים לעונש, הופנתה הנאשמת לממונה על עבודות השירות לצורך מתן חוות דעת בעניין כשירותה לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות. כן אפשרתי לה להשלים את טעוניה בכתב עד ליום 16.2.20, נוכח דבריה כי לא נערכה לדיון.

דיון והכרעה

הנאשמת הורשעה כמפורט בראשית הדברים, בגרימת מותה של אמה. היא הודתה כי צעדה אוחזה בסיר, כשהסיר מוצמד אל גופה ביד אחת, ובידה האחרת היא מערבבת תוך כדי צעידה תערובת שמנים לוהטת. הנאשמת צעדה כך כשהיא נסערת וביודעה כי היא מסורבלת, למעבר צר בחדר השינה של אמה, כשהאם ישנה והחדר חשוך. היא סברה כי תוכל ליטול בעודה אוחזת

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

בסיר האמור מפתח לארון, אשר הונח תחת הכרית עליה הניחה אמה את ראשה, פעולה המחייבת מטבע הדברים רכינה, וכאשר נהיר כי תערובת השמן הלוהטת עלולה להישפך על אמה בעת מעשה. הנאשמת ביקשה ליטול את המפתח כאמור, לפתוח את דלת הארון כשהסיר ובו התערובת הלוהטת עדיין מוצמד לגופה, ליטול מלח מהארון, להוסיפו לסיר, להשיב את המלח לארון, את המפתח אל מתחת לראשה של אמה, ולחזור שוב בחדר החשוך ובמעבר הצר – אל המטבח. יוזכר כי הנאשמת אף התלבטה אם לעשות כן, נוכח מודעותה לסיכון שבהתנהלותה.

כך, במספר רגעים נמהרים ורשלניים במיוחד, נחרץ גורלה של אמה, כמו גם גורל המשפחה כולה. בהכרעת הדין קבעתי כי אף מבלי להיות מצויה בסערת רגשות, ומבלי להיתקל בשואב האבק ולמעוד לעבר המיטה – עסקינן במעשה רווי סכנות, המבסס רף רשלנות גבוה.

אין מילים אשר תוכלנה לבטא את גודל הטרגדיה והשבר אשר נגרמו כתוצאה ממעשי הנאשמת למשפחה, ואת האובדן הקשה והממשי אותו חווים באופן יומיומי בני המשפחה, ובראשם אחיותיה של הנאשמת.

במעשיה פגעה הנאשמת פגיעה קשה בערך קדושת החיים. שעה שעסקינן בעבירה של גרם מוות ברשלנות, חובה על בתי המשפט להעביר לציבור מסר בדבר חשיבות קדושת החיים, והצורך להגן עליו ולהישמר מפני פגיעה בו. עלינו להבטיח נקיטת אמצעי זהירות, אף בין כתלי ביתו של אדם.

מלאכת גזירת הדין לעולם אינה קלה, וביתר שאת נכון הדבר במקרה טרגי זה.

טרם קביעת מתחם העונש ההולם, אני מוצאת להפנות לטענות הנאשמת להגנה מן הצדק, אותן טענה טרם הכרעת הדין. בתמצית יאמר, כי לשיטת הנאשמת היה על המאשימה להימנע מהעמדתה לדין ולהתחשב בטרגדיה אותה המיטה במו ידיה על אמה ועל עצמה, ומנימוקים אשר יפורטו בקצרה להלן.

טעוני ההגנה התבססו, בין היתר, על מספר הנחיות של פרקליט המדינה המלמדות על השיקולים אותם יש לשקול בעת העמדה לדין של מי שגרם למות בני משפחתו.

במועד הגשת כתב האישום כנגד הנאשמת עמדה בתוקפה הנחיית פרקליט המדינה מס' 2.1 - "מדיניות התביעה בהעמדה לדין בעבירות של גרימת מוות בתאונת דרכים", בה נקבע כי כחלק מהמאבק הציבורי בתאונות דרכים קטלניות יש להעמיד לדין גם עברייני תנועה אשר גרמו למותו של אדם קרוב, וכי מקומן של הנסיבות האישיות להישקל במסגרת הטעונים לעונש.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

כן עמדה בתוקף הנחיית פרקליט המדינה מס' 2.13, בנושא "מדיניות העמדה לדין של הורים על הזנחת ילדיהם", במסגרתה נקבע כי נוכח האינטרס הציבורי בהעלאת רף הזהירות והצורך בהרתעת הרבים, קיים ענין ציבורי בהעמדתם לדין של הורים אשר הזניחו את ילדיהם, למעט - "במקרי רשלנות חד פעמית ורגעית של הורים, אשר הסתיימו במות ילדיהם", וזאת בהתחשב באסון הכבד שפקד את אותם הורים.

לאחר האירוע בו נגרם מותה של מרים, נכנסה לתוקפה הנחייה חדשה – הנחיית פרקליט המדינה מס' 2.26 מיום 1.1.2017, שעניינה - "מדיניות העמדה לדין וענישה של הורים וקרובי משפחה בגין גרימת מוות ברשלנות של בני משפחתם או בגין פגיעה קשה ברשלנות בבני משפחתם".

בהנחייה הוטעם כי כאשר עסקינן בשאלת העמדתם לדין של הורים בגין גרימת מוות ברשלנות של ילדיהם, מצויה המאשימה בפני דילמה קשה, שעניינה מחד - אובדן חיי האדם בשל התנהגות רשלנית והצורך בהטמעת נורמות התנהגותיות ראויות, ומאידך, טרגיות האירוע, במסגרתו גרם הורה למות בנו. לפיכך, נקבע כי יש ליתן משקל לתוצאות הקשות של האירוע על בן המשפחה הגורם למוות, ולכך שמשקל ההרתעה האישית והגמול נמוך מהרגיל במקרים אלו.

ההנחייה מפרטת את השיקולים אותם יש לשקול טרם העמדה לדין באותם מקרים, וניכר כי הדגש מושם על מידת הרשלנות של הגורם למוות, כאשר ככלל, במקרים בהם עסקינן ברשלנות רגעית, חד פעמית, אשר אינה גבוהה, וכאשר עסקינן בהיסח הדעת או בחוסר שימת לב, תיטה הכף לעבר אי העמדת ההורה לדין, ואילו במקרים של רשלנות גבוהה יהא ככלל מקום להעמיד את ההורה הרשלן לדין.

ההנחייה אמנם מתמקדת בהורים אשר גרמו למות ילדם, אולם הוטעם כי יש ליישמה בשינויים המתחייבים גם על קרובי משפחה אחרים שגרמו למוות בני משפחתם.

ההגנה הלינה על המשך קיום ההליך המשפטי כנגד הנאשמת, חרף כניסתה לתוקף של ההנחייה האמורה, ואולם במסגרת הכרעת הדין קבעתי כי רף הרשלנות של הנאשמת היה גבוה, ולפיכך נדחתה הטענה כי בהתחשב בהנחיות האמורות, לא היה מקום להעמידה לדין.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

הרשלונו הגבוה נקבע בשים לב לשעה, לחשיכה, לשנתה של האם, למסדרון הצפוף, לדרכי הגישה הלא נוחות אל הארון, לאחיזה בתערובת הלוהטת, לכוונה ליטול מפתח אשר הונח תחת כרית האם, להתלבטות אם לעשות את כל האמור תוך מודעות לסכנה, ועוד. נקבע כי לא הרי מקרה בו קראה האם לבתה על מנת לבחון את תבשיליה כשהיא ערה ומודעת למתרחש, למקרה בו הנאשמת נכנסה אל החדר כשהוא חשוך, כשהאם ישנה, אינה מודעת לסכנה, ונעדרת יכולת התגוננות.

אין המדובר ברגע בודד של חוסר שימת לב ובמחדל, אלא במי שהתלבטה אם לנקוט בפעולה מסוכנת, ביודעה כי היא מסוכנת, והחליטה לעשות כן באופן אקטיבי.

הנחיית פרקליט המדינה עוסקת גם בעתירה העונשית, ומנחה כי ככלל לא תעתור המאשימה לעונש מאסר, ולו בעבודות שירות, של מי שגרם ברשלנות למות קרוב משפחתו, אלא אם קיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת. עם הנסיבות העשויות להצדיק עתירה למאסר צויינה רשלנות בדרגה גבוהה במיוחד, ומוסדר בהנחייה כי עתירה למאסר כאמור, טעונה אישור של פרקליט המחוז או משנהו – כפי שנעשה במקרה זה, כעולה מטעוני המאשימה.

עוד יצויין אשר לגזירת הדין, כי בטענתה להגנה מן הצדק ביקשה ההגנה להתחשב ברשלנות הרפואית שהתרחשה במהלך הטיפול באם, ובחקירה המבזה אותה עברה הנאשמת במשטרה. בהחלטתי קבעתי כי אין במכלול הטענות האמורות כדי להצדיק את ביטול כתב האישום, וכי הטעונים בסוגיות אלו יילקחו בחשבון בעת גזירת הדין.

בחינת מדיניות הענישה מביאה למסקנה כי עסקינן, כאמור בראשית הדברים, באירוע ייחודי, ולפיכך קיים קושי להפנות לפסיקה הדומה בנסיבותיה לנסיבות אירוע זה.

בנסיבות אלו הפנתה המאשימה לפסיקה הדומה ככל שניתן לאירוע שבפניי, בהיותה עוסקת בגרימת מוות ע"י בני משפחה, וזו תפורט להלן:

בת"פ (שלום ב"ש) 15-07-58931, **מדינת ישראל נ' אבו קוידר ואח'**, ניתן ביום 27.2.17 (פורסם בנבו), הורשע הנאשם בגרימת מותו של אחיינו, באירוע בו ביקש הנאשם להרוס מבנה המצוי בבעלותו. אחיינו הקטין של הנאשם נכנס אל המתחם במהלך פעולות ההריסה, וקיר התמוטט על האחייין וכן על בנו הקטין של הנאשם. הנאשם הודה כי לא נקט בפעולות על מנת לגדר ולמנוע כניסה בלתי מפקחת אל המתחם, ונידון ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

בת"פ (מחוזי ב"ש) 17682-09-12, **מדינת ישראל נ' קרינאוי**, ניתן ביום 15.9.13 (פורסם בנבו), נידון עניינו של נאשם אשר השאיר את צרור מפתחות רכבו על כסא הרכב, ואדם אחר נטל את המפתחות ללא ידיעת הנאשם, נסע במהירות, וגרם למות אחות הנאשם ולפגיעה באחרים. הנאשם הורשע בגרם מוות ברשלנות ובחבלה ברשלנות.

מדובר היה בנאשם נורמטיבי, בעל קשר קרוב עם אחותו, וכאמור – רשלנותו התמצתה בכך שהשאיר את המפתחות בתוך הרכב. חרף זאת, שהה הנאשם 3 חודשים במעצר ממש, ובית המשפט מצא נוכח מכלול הנסיבות כי יש להסתפק בכך.

בת"פ (מחוזי חיפה) 334/03, **מדינת ישראל נ' עותמאן מושיר**, ניתן ביום 6.5.04 (פורסם בנבו), הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי בהריגת אמו.

הנאשם, חייל למופת, כיוון לעבר אמו את נשקו האישי בזמן חופשה משרות צבאי, לחץ על ההדק וקליע אחד שנורה פגע בראשה של אמו מטווח קצר וגרם למותה. בבית המשפט נשמעו עדויות באשר למערכת היחסים החמה של הנאשם עם אמו, ונוכח מכלול הנסיבות נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (שלום פתח תקווה) 50230-09-17, **מדינת ישראל נ' צלישר**, נגזרו על נאשם אשר גרם ברשלנות למות חברו הקרוב שעה שניקו שניהם את אקדחיהם, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. בית המשפט ציין כי הנאשם סובל מפוסט טראומה וכי נפגעו מישורי חייו השונים, ושירות המבחן המליץ בעניינו על השתת צו מבחן ושל"צ; ואולם נוכח מכלול הנסיבות הוטל על הנאשם העונש האמור.

נוכח המפורט לעיל, נמצא כי המתחם אותו הציגה המאשימה משקלל את נסיבות הארוע, מידת הרשלנות, הערכים שנפגעו ומדיניות הענישה. חסד עשתה המאשימה עם הנאשמת עת עתרה להתחשבות המירבית בכל הנסיבות שלעיל וטענה למתחם האמור, שכן ככלל בעבירה בגינה נותנת הנאשמת את הדין, מתחם העונש גבוה יותר. עם זאת, בנסיבות המתוארות ובהתחשב בכך שהנאשמת אינה מיוצגת בשלב הנוכחי, איני מוצאת לקבוע מתחם גבוה מזה לו עתרה המאשימה, ולפיכך יקבע המתחם כנע בין 3 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, ל-9 חודשי מאסר, לצד עונשים נוספים.

טרם בחינת העונש הראוי לנאשמת בתוך המתחם, אין מנוס מהתייחסות להתנהלות הנאשמת במסגרת ההליך המתנהל כנגדה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

הנאשמת אמנם נטלה בסופו של יום אחריות על מעשיה ואין להקל בכך ראש, עת יתרה העדת עדים ובהם בני משפחתה. עם זאת, אין מנוס מקביעה כי הגם שמקובל להניח כי הודאת נאשמים מביאה לחסכון בזמן שיפוטי, הרי שבמקרה זה גרמה הנאשמת שוב ושוב להתמשכות ההליכים, כך שאך עתה, בחלוף למעלה מארבע שנים ממועד הגשת כתב האישום, באים אנו לגזירת דינה. עסקינו בנאשמת אשר הודתה בכתב אישום מתוקן לאחר דיונים מרובים, ואף לאחר הרשעתה בדין הביאה בהתנהלותה לדחיות מרובות, ביקשה לטעון כנגד הרשעתה בדין הגם שנקבע במסגרת ההסדר כי ככל שידחו טענותיה היא תורשע, ועיכבה בטענות נוספות את ההליך, כפי שיפורט להלן.

הנאשמת ביקשה שוב ושוב לדחות את הדיונים, הן בהיותה מיוצגת והן לאחר שחרור הסנגוריה הציבורית מיצוגה, מנימוקים אשר בחלקם התברר כי אין בהם ממש. לאורך ההליך כולו התגלעו קשיים בהתנהלות הנאשמת אל מול באי כוחה השונים מטעם הסנגוריה הציבורית, וכתוצאה מכך, כמו גם מנימוקים נוספים, נידחו הדיונים כמו גם ההתקדמות המהותית בתיק, שוב ושוב.

באופן חריג הוחלפו באי כוחה השונים של הנאשמת על ידי הסנגוריה הציבורית, שוב ושוב, נוכח קשיים שהתגלעו כאמור בהתנהלות בין הנאשמת לבאי כוחה. הנאשמת יוצגה על ידי 5 סנגורים שונים, עד שביום 11.6.19 שוחררה הסנגוריה הציבורית מיצוגה לאחר הכרעת הדין, ובשלב בו עמדו הצדדים לטעון לעונש, ומאז מייצגת הנאשמת את עצמה.

אשר להליך עצמו, הרי שהחל מחודש מרץ 17' הצהירו הצדדים כי הם מגבשים מתווה לתיקון כתב האישום ואולם רק בחודש דצמבר 17' הוצג ההסדר. אך בחודש מאי 18' הודתה הנאשמת בכתב האישום המתוקן, ובחודש יולי 18' שוב תוקן כתב האישום ושוב הודתה הנאשמת בכתב האישום, והדיון נדחה להצגת טענות ההגנה בדבר הגנה מן הצדק.

בחודש נובמבר 18', לאחר דחיות נוספות מטעם ההגנה נשמעו עדויות הנאשמת עצמה ועדי ההגנה מטעמה, ובהמשך טענו הצדדים באשר להגנה מן הצדק.

לאחר כל אלו, הורשעה הנאשמת במיוחס לה לפני כשנה וחצי, ביום 12.2.19, ולבקשתה נדחו הטענות לעונש לחודש מרץ 19'.

בחודש מרץ ביקשה כי יערך בעניינה תסקיר מטעם שירות המבחן, אלא שהנאשמת לא התייצבה בפני שירות המבחן, מנימוקים שונים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

בחודש יולי 19' התייצבה הנאשמת לראשונה ללא ייצוג, לדיון שנקבע לצורך הטעונים לעונש, אז ביקשה לדחות את הטעונים לשם הגשת בקשות שונות, בעיקרן בקשות לחזרה מהודאה ולמתן ייצוג, ולפיכך שוב נידחו הטעונים לעונש. ואולם חרף טענות הנאשמת לאחר דיון זה כי הגישה את הבקשות האמורות – הבקשות לא הוגשו עד היום.

הנאשמת לא התייצבה לדיונים שנקבעו לשם טעונים לעונש בחודשים ספטמבר ואוקטובר 19', לטענתה בשל מצב רפואי, והגם שבהחלטתי מיום 16.9.19 ניתנה לה האפשרות לשוב ולבקש את הפנייתה לקבלת התסקיר, לא עשתה כן. בהחלטתי מחודש אוקטובר נקבע כי על הנאשמת להיות ערוכה לטעונים לעונש, וכי אלו לא יידחו עוד.

חרף זאת, ביום 2.1.20, טענה הנאשמת לראשונה כי היא מבקשת לטעון טענת פסלות. לדבריה, לא יכולה היתה לפרט את טעמיה שכן המחשב, עליו הקלידה את הבקשה, התקלקל בסערה. הדיון נדחה לפיכך לשם פירוט טענת הפסלות ליום 9.1.20, או אז טענה הנאשמת כי הבקשה הודפסה אולם נפלה למים בדרכה לבית המשפט. משסורבה בקשתה לדחייה נוספת של הדיון, פירטה הנאשמת את טענות הפסלות, ומשנדחו טענותיה, נידחו שוב הטעונים לעונש, נוכח בקשתה לערער על החלטת הפסלות. סד הזמנים לשם הגשת ערעור שכזה הובהר לנאשמת, ואולם הנאשמת לא הגישה את הערעור במועד, ופנתה לבית המשפט העליון בבקשה למתן ארכה.

הארכה המבוקשת אכן ניתנה לנאשמת, וחרף זאת לא הגישה הנאשמת את הערעור גם בפרק הזמן הנוסף שניתן לה על ידי בית המשפט העליון. הנאשמת אמנם טענה בפניי כי פנתה לבית המשפט העליון בבקשה לקבלת ארכה נוספת ואולם בדיקת המאשימה העלתה כי לא כך הדבר.

בדיון מיום 2.2.20 קבעתי כי איני מוצאת מקום לשוב ולדחות עוד את הטעונים לעונש, תוך שצוין כי אין בכך כדי לפגוע בזכותה של הנאשמת למצות את פניותיה לבית המשפט העליון, שכן גזר הדין לא ניתן במעמד הדיון.

כן הבהרתי לנאשמת שוב, על מנת שלא לפגוע בזכויותיה, כי תוכל להשלים טעוניה בכתב עד ליום 16.2.20, ואף להגיש מסמכים ככל שתבקש, נוכח טענותיה כי לא היתה ערוכה לטעון לעונש. הנאשמת לא עשתה כן עד עתה.

בסיום הדיון הופנתה הנאשמת אל הממונה על עבודות השירות, והובהר לה – הן בטעוניה המאשימה והן בהחלטתי, כי עליה לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות, אחרת עלול אי שיתוף הפעולה להביא לריצוי עונשה במאסר ממש. הובהר לנאשמת, אשר כאמור אינה מיוצגת, כי שיתוף פעולה משמעו הן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

התייצבות בפני הממונה, והן שיתוף פעולה מהותי במסגרתו ניתן יהא לבחון את כשירותה לבצע עבודות שירות.

הדיון נקבע למתן גזר הדין ליום 23.2.20, ואולם הנאשמת לא התייצבה בפני הממונה בשני מועדים אליהם זומנה. לבקשתה נדחה הדיון לפיכך ליום 8.3.20, על מנת לאפשר לה להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות כשמלוא המסמכים הרלוונטים בידה. חרף זאת, הגישה יומיים טרם מועד מתן גזר הדין הנדחה בקשת דחייה נוספת בת כ-20 עמודים, במסגרתה פירטה טענות רבות, וכן טענה כי לא תוכל להתייצב למתן גזר הדין, וכי שוב לא התייצבה בפני הממונה, נוכח בידוד אשר נכפה עליה מפני נגיף הקורונה. לבקשתה צירפה מסמך רפואי. בבקשה זו ביקשה שיתקבל בעניינה תסקיר שירות המבחן, אולם אף במסגרת בקשה מפורטת וארוכה זו לא שטחה את טענותיה באופן מהותי, חרף ההזדמנות אשר ניתנה לה לעשות כן, וככלל התמקדה בתלונותיה אשר ליחס בית המשפט כלפיה.

נוכח טענת הנאשמת לבידוד עקב נגיף הקורונה, ודבריה כי בשל כך לא התייצבה בפני הממונה, נדחה שוב מתן גזר הדין ליום 5.4.20, והובהר לנאשמת כי עליה להתייצב בפני הממונה לכשתשוב ותזומן אליו, וכי הדיון לא יידחה פעם נוספת. הפעם פנה הממונה לבית המשפט, ולבקשתו, נוכח שעת החירום, נדחה מתן גזר הדין פעמיים נוספות.

שוב הגישה הנאשמת בקשת דחיה הנושאת למעלה מ-20 עמודים, בציינה כי בשל מצבה הרפואי היא נמנית על קבוצות הסיכון, ולפיכך ביקשה להתראיין על ידי הממונה מרחוק ובאמצעים דיגיטליים. בקשתה הופנתה לממונה, אשר התנגד לבקשה, תוך שהובהר כי משבר הקורונה אינו צפוי להסתיים בקרוב, וכי אין מגבלות על עבודה בעת הנוכחית. כן הוטעם כי המסמכים אותם הציגה הנאשמת אינם מלמדים על סכנה לחייה ככל שתתייצב בפני הממונה.

הממונה אף ציין בהודעתו מיום 15.6.20 כי הנאשמת אינה מוסרת לו את מספר הטלפון הנייד בו היא עושה שימוש אלא כתובת דוא"ל בלבד, וכי קיים קושי להידבר עימה.

בהחלטתי מיום 11.6.20 הוריתי לצדדים להגיב לתגובת הממונה האמורה. חרף מספר פניות כתובות של הנאשמת לבית המשפט, המלמדות על מודעתה להחלטה האמורה, לא הגיבה להחלטה עד עתה באופן ענייני, ואך ביקשה לדחות שוב את מתן גזר הדין.

גזר הדין נדחה שוב לבקשת הנאשמת, ואולם היא שוב לא התייצבה בפני הממונה ביום 25.6.20.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

מאז פנייתה לבית המשפט ביום 14.6.20 לא פנתה הנאשמת בכל בקשה או תגובה לבית המשפט, ובדומה להתנהלותה עד עתה בכל הנוגע לדחיית הדיונים בנימוקים שונים, אך בצהרי יום שישי, ביום 17.7.20, שעה שמתן גזר הדין קבוע ליום ראשון, נזעקה להגיש בקשות נוספות אשר נועדו אף הן לדחות את מתן גזר הדין, וטענה כי הגישה בקשות שונות עוד טרם מועד זה – בקשות אשר אינן קיימות בתיק. בתמצית ייאמר כי לטענת הנאשמת שהתה בבידוד בביתה החל מחודש פברואר ועד מועד הגשת הבקשה בחודש יולי, והיא אינה יכולה לצאת את הבית. היא הציגה מסמכים רפואיים שונים על מנת לתמוך בטענותיה.

בקשתה לדחיית הדיון נדחתה, ואולם מספר שעות טרם מועד הדיון הגישה בקשת דחייה נוספת במסגרתה טענה כי נחשפה לחולה קורונה וכי עליה לשהות בבידוד.

בנסיבות אלו נדחה מתן גזר הדין ליום 2.8.20, לאחר תם תקופת הבידוד. ואולם בסמוך לתום תקופת הבידוד הגישה הנאשמת בקשת דחיה נוספת, וטענה כי נקבעה עבורה בדיקה לגילוי נגיף הקורונה, ומשום כך, שוב – אין היא יכולה לצאת את הבית, כל יציאה שכזו תסכן אותה ואת הציבור, ותהווה לדבריה עבירה על החוק. אשר על כן – שוב נדחה מתן גזר הדין.

משכך, באנו עד הלום.

התמשכות ההליכים החריגה פורטה בהרחבה מרובה לעיל, שכן דומה כי אין מנוס ממסקנה לפיה בית המשפט הפגין אורך רוח רב כלפי הנאשמת, אשר ניצלה עד תם כל זכות דיונית ומהותית העומדת לרשותה, כמו גם את תקופת החירום בה אנו מצויים, ועשתה כל שניתן על מנת לדחות את סיום ההליך.

לאורך תקופה ארוכה בה התנהלו ההליכים לפניי עלה בידי להתרשם באופן ישיר ובלתי אמצעי כי עסקינן בנאשמת מוכשרת, מתוחכמת ואינטליגנטית, כפי שעלה הן מעדויות עדי ההגנה והן מהתנהלות הנאשמת עצמה בפניי מהלך דיונים רבים.

הנאשמת, עיתונאית במקצועה - רהוטה, ומתבטאת היטב בכתב ובעל פה. ואולם למרבה הצער, מנווטת הנאשמת את יכולותיה אלו לכדי התנהלות מניפולטיבית שיטתית, כשהיא מתמקדת בקשייה ובמכאוביה, תוך התעלמות כמעט מוחלטת מהעובדה שהביאה לגרימת מות אמה ולנזק הנוסף אותו גרמה במעשיה.

התרשמתי כי הנאשמת שלטה היטב בכל מהלכי ההגנה, עד כדי ניהול הגנתה ממש. כן התרשמתי כי הסנגוריה הציבורית לא עשתה מהלך כלשהו מבלי לקבל את אישורה והסכמתה המלאים, לאחר דין

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

ודברים חוזר ונשנה עימה, לאחר בחינה, התעמקות וליבון מצד הנאשמת, ועל כך יעיד אף ההליך במסגרתו הודתה הנאשמת בכתב אישום מתוקן, ובהמשך תוקן כתב האישום פעם נוספת - הליך חריג, המלמד אף הוא על הדקדוק שנעשה בכל צעד ובכל פרט מפרטי ההסדר.

בתיק מצויות פניות מרובות וחריגות של הנאשמת לבית המשפט באופן עצמאי, הן בתקופה בה היתה מיוצגת והן לאחר ששחררה הסנגוריה הציבורית מיצוגה. כך גם ניתנה לנאשמת רשות הדיבור במסגרת הדיונים בבית המשפט, אף כאשר היתה מיוצגת, כשלאורך ההליך כולו ניתן לה להביע את עמדתה באשר לאופן ניהול התיק.

התרשמתי כי דבר לא נכפה על הנאשמת במסגרת ההליך – ההיפך הוא הנכון. הדחיות הרבות מלמדות על מתן הזדמנויות חוזרות ונשנות לנאשמת לשקול צעדיה, ובמסגרת הדיונים בפניי הבהירה כי הודאתה ניתנה ללא לחץ ומתוך רצון טוב וחופשי.

אף החלפות היצוג המרובות מלמדות כי חרף חילוקי הדעות בין הנאשמת לבין באי כוחה הרבים, שבה ומינתה הסנגוריה הציבורית מייצגים מטעמה, אשר כל אחד מהם, בתורו, נדבר עם הנאשמת, וקידם את ההליך ככל שניתן היה.

עסקינן בנאשמת המיטיבה ליצג ולבטא את עצמה, ולראיה, אף כאשר לטענתה לא נערכה לדיון מסוגלת היתה לטעון ארוכות. ואולם למרבה הצער, מיקדה הנאשמת את טעוניה בעוול שנגרם לה לשיטתה, ובטעונים פרוצדורלים העוסקים בהגשת בקשות שונות על ידה, והקדישה חלק זעיר מדבריה לפן המהותי.

הנאשמת מלאה בטרוניות כלפי מייצגיה השונים מטעם הסנגוריה הציבורית, כלפי בית המשפט, כלפי מזכירות בית המשפט העליון, ועוד ועוד. היא איחרה לדיונים, התפרצה להחלטות בית המשפט, ודומה כי עשתה כל שלאל ידה על מנת להביא להימשכות ההליכים. בכלל זה טענה בכזב כי הגישה בקשות שונות לבית משפט זה ולבית המשפט העליון – מבלי לעשות כן.

התרשמתי מעבר לכל ספק כי הנאשמת עשתה את כל המתואר בכוונת מכוון, קרי – בחרה באופן מודע ומכוון להתמקד בטעונים פרוצדורליים ולהימנע מהמהות, חרף יכולותיה הברורות להתמקד גם במהות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

כן יוטעם, כי חרף האמור לעיל אשר לבקיאאות הנאשמת בכל שהתרחש בהליך, ומתן הסכמתה לכל מהלך, טענה הנאשמת בפניי כי ברצונה לטעון כנגד הודאתה, כי הודאתה נעשתה במחטף, כי לא הועמדה על פרטי ההסדר, ועוד.
הגם שניתנו לה הזדמנויות רבות לשטוח טענותיה אלו, לא עשתה כן עד עתה.

אשר לבקשות הדחיה האחרונות, המתמקדות במגיפת הקורונה, יוזכר כי הנאשמת לא התייצבה פעמיים בפני הממונה עוד טרם המגיפה, וכי צירפה מסמך רפואי ממנו עולה כי לכאורה נחשפה לקורונה טרם שאובחן חולה ראשון בישראל, ולפיכך לדבריה שהתה בבידוד ולא יכולה היתה להתייצב בפני הממונה או בבית המשפט.

איני מתעלמת מקשייה הרפואיים של הנאשמת ומהמסמכים שהוגשו על ידה בענין זה, ואולם משמטענת הנאשמת עולה כי היא למעשה שוהה בבידוד מחודש פברואר ועד עתה, ושעה שבהתאם להנחיות משרד הבריאות התקפות עתה היא אינה מחוייבת לשהות בביתה גם כעת, לא מצאתי לדחות שוב את מתן גזר הדין לתקופה בלתי מוגבלת.

בנסיבות אלו, לא ניתן להתחשב בהודאתה ככזו אשר חסכה בזמן שיפוטי.

שיקולים נוספים וגזירת הדין

אשר לנתונים נוספים אותם יש לשקול בעת קביעת עונשה של הנאשמת בתוך המתחם, הרי שאלו נוגעים בעיקרם לנסיבותיה האישיות של הנאשמת.
במסגרת הכרעת הדין, לאחר שנשמעו ראיות ההגנה וטענותיה באשר להגנה מן הצדק, קבעתי כי יש להתחשב במסגרת גזירת הדין בנזקים שנגרמו לנאשמת עצמה.
במסגרת טענת ההגנה מן הצדק העידו בפניי עדים המכירים את הנאשמת מתחומי חיים שונים, מילדותה, מנערותה ולאחר קרות הארוע. מהעדויות שנשמעו בפניי עלה כי מערכת היחסים בין הנאשמת לאמה היתה טעונה ומורכבת, וכי טרם הארוע הונהגו בבית כללים נוקשים בכל הנוגע לשמירה על הנקיין, ובכלל זה מגבלות הנוגעות לבישול ולאכילה. כן פורטו בהרחבה הנזקים הרבים אשר נגרמו לנאשמת בכל תחומי חייה עקב גרימת מותה של אמה. בכלל זה נשמעו בפניי עדויות של הנאשמת עצמה ושל אחרים אשר ליכולותיה המקצועיות של הנאשמת והעתיד אשר היה צפוי לה, וכן עדויות על הקשיים הרבים עימם מתמודדת הנאשמת כיום, החל מקשיים שהוערמו בפניה טרם חזרה להתגורר בבית אמה, עבור בבדידותה והפניית עורף כלפיה על ידי גורמים שונים, וכלה בקשייה להתפרנס.
מעדויות ההגנה נלמד כי הנאשמת סומנה כצעירה מבטיחה בעולם התקשורת, ואולם כיום היא מתקשה למצוא תעסוקה, וחוותה הידרדרות נפשית, רפואית ומקצועית. היא מנודה ממשפחתה, ומצויה במחסורים ניכרים בכל תחומי החיים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

כאמור, אף בפן הבריאותי חווה הנאשמת קשיים ותסמינים שונים, אליהם התייחסה גם במסגרת טעוניה לעונש, ואלו לא יפורטו מחמת צנעת הפרט.

נוכח כל האמור, קבעתי במסגרת הכרעת הדין כי ראיות ההגנה ביססו נזקים ניכרים ונרחבים בתחומי חיים רבים של הנאשמת.

ועם זאת – לא ניתן להתעלם מכך שזקים אלו נגרמו בעיקר בעטיים של מעשיה שלה, והם צפויים ברובם במקום בו גורם אדם, אף אם ברשלנות, למותו של אדם אחר, בודאי לבן משפחה קרוב.

כאן המקום לציין, כי בדומה למקרים רבים בהם עומדים נאשמים לדין בגין גרם מוות ברשלנות, עסקינן לרוב באנשים נורמטיביים ללא עבר פלילי, אשר סטו מהתנהגות האדם הסביר. הם נעדרו דפוסי עברייניים וניהלו עד למועד האירוע חיים נורמטיביים. לפיכך, עסקינן בנאשמים אשר באופן אינהרנטי חוו אף הם טלטלה משמעותית עת גרמו ללא כוונה למותו של אחר.

כן נמצא שלא ניתן להתעלם מכך שמרים נכנסה לבית החולים כשהיא צועדת בעצמה, מצויה בהכרה ומשוחחת, ובבית החולים נגרם קרע בגופה בשל הליך רפואי. קרע זה לא אותר משך 25 ימים, וגרם לדימומים מסיביים. בסוגיה זו יש מקום להתחשב גם בחוות הדעת מטעם ההגנה, ממנה עולה כי סביר שמרים יכולה היתה להחלים מהכוויות. אמנם הצדדים הסכימו כי אין בטיפול במרים בבית החולים כדי לנתק את הקשר הסיבתי, ואולם לא ניתן שלא להצר צער רב על חוסר איתור הקרע בגופה של מרים משך 25 ימים, ולא ניתן שלא לתהות מה היה עולה בגורל הנאשמת והמשפחה כולה, לו היתה מרים שורדת את פציעתה ונותרת בחיים.

כך גם יש מקום להתחשב באופן חקירת הנאשמת במשטרה, לגביה נטען כי אופיינה בחוסר אנושיות, ואשר המאשימה הסכימה כי היתה אגרסיבית ומיותרת.

בסופו של יום, כבכל הליך פלילי, על בית המשפט לגזור את הדין בהתאם לנסיבותיו של הארוע המובא לפתחו. כאמור, עסקינן במקרה חריג, אשר קשה במאד להשוותו למקרים אחרים שנידונו בבתי המשפט.

חובה עלינו ליתן משקל של ממש לקדושת החיים בהם פגעה הנאשמת, לאובדן חייה של מרים ולאובדן אותו חוו אחיותיה של הנאשמת, בנותיה של מרים, כמו גם אמה של מרים וקרובי משפחה נוספים. אין לכחד כי הנאשמת עצמה משלמת מחיר על מעשיה ואף היא קורבן להם, ואולם דומה כי הנאשמת

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

מרוכזת במחירים אותם היא נאלצה לשלם, שעה שאת מחיר רשלנותה שילמו בראש ובראשונה אמה, וכן אחיותיה.

די להפנות לתצהיר נפגעת העבירה כדי ללמד מעט מן המעט על הנזק אשר נגרם לאחיותיה של הנאשמת בשל מעשיה, ונהיר כי כל עונש אשר יוטל על הנאשמת, לא יהא בו כדי להביא מזור לבני המשפחה. כולי תקווה כי עם מתן גזר הדין וסיום פרק זה, אחיותיה של הנאשמת, נפגעות העבירה, תצלחנה להתגבר, ולו במעט, על השבר הנורא לו גרמה הנאשמת, ולשקם את חייהן.

נוכח מכלול הנסיבות אשר פורטו בהרחבה לעיל, נמצא כי העונש אשר יושת על הנאשמת, בהתאם לעתירת המאשימה, הינו העונש הנמוך ביותר אותו ניתן להשית עליה. משסיכלה הנאשמת במו ידיה את האפשרות להשית עליה מאסר לריצוי בעבודות שירות, באתי לכלל מסקנה כי לא ניתן להימנע מהשתת עונש מוחשי וממשי עליה, ולפיכך, ייגזר דינה למאסר ממש.

לא למותר לציין כי שקלתי אם יש מקום לחרוג לחומרא מהעונש לו עתרה המאשימה, ולהטיל על הנאשמת עונש חמור מזה שהתבקש, נוכח עוצמת הפגיעה בערך המוגן – גרימת מות אמה, ובהתחשב בהתנהלות הנאשמת אשר פורטה לעיל, ואשר בלשון המעטה אינה מבטאת קבלת אחריות וחרטה מלאות. ואולם בהתחשב בהלכה הפסוקה בכל הנוגע לחרוגה מהעונש לו עותרת המאשימה, בהתחשב בכך שהנאשמת תידון למאסר ממש ולא לעבודות שירות כפי שהתבקש, ובכך שאינה מיוצגת בעת הזו וספק אם הבינה כי ניתן לחרוג לחומרא מהעונש לו עותרת המאשימה, ולפיכך לא ניתנה לה האפשרות להתגונן מפני החמרה שכזו - באתי לכלל מסקנה כי אין מקום לחרוגה לחומרא מהעונש שהתבקש על ידי המאשימה, הגם שמשמעות הדבר הינה השתת עונש קל על הנאשמת, נוכח מכלול הנסיבות.

אשר להשתת פיצוי, מקבלת אני את עמדת המאשימה, אשר סברה כי בהתחשב במורכבותם של הנזקים להם גרמה הנאשמת, ובהליכים אזרחיים המתנהלים בין הנאשמת לנפגעות העבירה, מן הראוי להותיר סוגיה זו להליכים אלה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים, לבל תעבור עבירה בה הורשעה או כל עבירת אלימות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 16-06-58056 מדינת ישראל נ' ניסני

הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה בבית המעצר "הדרים" בשעה 8:00 ביום 14.9.20 בהעדר החלטה אחרת.

העתק גזר הדין יישלח לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.

אליאנה דניאלי

אליאנה דניאלי, שופטת